

წლიურად 9 მან, ნახევარი წლით 5 მ., თვითრათ 4 აბ ცალკე ნუშე-რი ერთი შაური **ღამაბამით 7 კ** წლიური ხელის მომწერლებს გაზე-თის ფასი შეუძლიათ ნაწილნაწილათ გადაიხადონ. ხელის მოწერის დროს 4 მ., დანარჩენი იღვევ ნაწილნაწილათ

განცხადების ფასი 160 ლარი
ბრიკი სტრიქონი პირველ გვერდზე
თ ღირს 15 კპ, უკანა გვერდზე 10 კპ.
გოგოლიდან კავკასიის გარეშე მიღე-
რებადგამთ ფასი: სტრიქონი პეტე-
რსტის წინ 30 კპ., უკან 20 კპ.
არა განცხადების დამატედა თითო-
ნაშუადღეის 2 საათ ღირს 4 კპ.
ა ა თ ს შ ე მ დღეა 2 ლ.

უმჯობესდებიან საკოლბითი და სალიბერალური გზებით.

2—2

გერმანიის იმპერიის კანცლერმა სახელმწიფოს ყველა ჩრდილოეთი ნაწილი დაიარა, როგორც „ბერლინერ ტაგებლტი“ სწერს, კანცლერი კმაყოფილი ყოფილა მგზავრობითა და ხალხის სულიერი განწყობილებით.

საზღვო ბრძოლა გრძელდება. შოტლანდიის ჩრდილოეთით გერმანელებმა და-
ლუპს ინგლისის დიდი გემი „ჰერმზმარი“, რომელზედაც იყო თავის შტაბით
ინგლისის სამხედრო მინისტრი ლორდი კიტჩენერი.

გერმანიის ასპარეზზე ბრძოლა ისევ ფორტ ვოს გარემო სწარმოებს.
რუსეთის ასპარეზზე ავსტრიის მხრით შეტაკებები გრძელდება. გამარჯვება
ჯერჯერობით რუსეთის მხარეზეა.
პაქისტანის ასპარეზზე ბაიბურთ-მოსულთის და ერძინჯანის მიმართულებით
რუსეთში იერიშით მომავალი მოპირდაპირე მოიგერიეს.
ბელგიის ასპარეზზე მდგომარეობა იგივეა.
ინგლისის ასპარეზზე ბრძოლა მიუყრდა

საფაქრო ხელშეკრულება, როგორც დი-
დვა ამას წინადაც ოსმალეთ-რუმინიისა და
გერმანი-რუმინიის შორის. როგორც იტ-
ყობინებინ, ჯერჯერობით ეს წინადა-
დება რუმინიის გარეშე საქმეთა სამინის-
ტროს არ მიუღია.

ირლანდიის ინგლისის მთავრობამ უკვე
მიანიჭა ავტონომიური უფლებანი.

„ბირჟ. ვედ.“ კორესპონდენტი ესა-
უბრა ნორტლიფს. ლორდ ნორტლიფს
უთქვამს: მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ
მოკავშირენი ბევრად განვირჩევიეთ ერთმან-
ეთისგან, ჩვენ უნდა გვახსოვდეს, რომ
ჩვენა გვაქვს ერთი საერთო იდეა: გერმა-
ნიის დამხობა, მათი მოლიტარიზმის განა-
დგურება და საფაქრო ჰეგემონიის თავიდან
მოშორება. თუ გერმანიის ძლიერება არ
გავანადგურებთ, უთქვამს ლორდ ნორ-
ტლიფს, ისე ყველას ჩვენთაგან დამონა-
ვება მოელოს.

გაბონის მთავრობას განუზრახავს, თუ
ჩინეთში რევოლუცია გაგრძელდა. თავის
ინტერესები იარაღით დაიცვას. „დღელი
ტელეგრაფი“ ს ატყობინებენ: ანატოლიაში
მომქმედ ოსმალთა ჯარს სტამბოლიდან
გერმანიის დიდძალი ჯარი მიშველდება,
ამ დღეებში იქითვე გაზენიან ბულგარეთის
ერთ დივიზიას.

18 მაისს მომხდარ საზღვო ბრძოლას
ინგლისის პრესა მეტად გულგრილად შეხ-
ვდა და აღნიშნა, რომ ინგლისის ფლოტს
ასე მიტკობითი შეტაკებებით გერმანიის
ფლოტი ვერაფერს დააქვს.

ვერდენის ბრძოლის შესახებ ფრანგული
გაზეთები სწერენ: დაუფასებელია სიმე-
ნაცე და თავდადება ფრანგთა ჯარისა. მათი
ღვაწილი ჩვენს ისტორიაში ოქროს ასო-
ებით უნდა ჩაინერგოს. აი, მეოთხე თვეა,
რაც გამძევინებული მტერი გამეცემით
ებრძვის ჩვენს ჯარს, მაგრამ იგი კი ოდნე-
ვაც არა დრკება და იმედი აქვს, რომ სა-
ბოლოად გამარჯვება მას დარჩება.

რახინდრანათ- თაგორადან.

ახ. „სამ“. № 364).

კარი-კარს დავიარებოდი, სოფლიდან-
სოფლათ და მოწყალეებს ვითხოვდი, ოდეს
საოცნებო სიზმარივით გამოჩნდა შენი ეტ-
ლი, მეფეთ-მეფეთ!

გულს იმედა გამოიღია და მეგობა,
რომ ბოლო ეღებოდა ჩემ უბედურ დღეთ,
ვიდექ და ველოდი მოწყალეებს, რომელ-
არ მითხოვია, საუფრეთ, რომელთ უხვათ
მოფენ ჩემს გარემო!

ჩემს ახლოს შეაჩერე ეტლი თვალი
თვალში გაიყარე, გადმოგრძნო ეტლი
დან და ღიმილით გამოსწიე ჩემსკენ.
გვრძნობდი, რომ ვეწიე ჩემი სიციხის
ბედის ვარსკვლავს, მხოლოდ უცებ გა-
მოიწოდებ მარჯვენა და მომხრათე:
„რას მიწყალობებ?“

ვიშ, რა მეფეთი ხელგამოწვდა იყო,
—გამოიწიე მეუკი და უმწეო ქალს მთხო-
დი მოწყალეებს! შევკრთი და არ ვიცი-
დი, რა მექნა, შემდეგ ჩანთიდან ამოვი-
ღე ზაფაწი მარცვლი და გიწყალობე.

საზღვარი არ ქონდა ჩემ განცვიფრებას,
ოდეს საღამოს გამოავრტყე ჩანთა და
იქიდან ოქროს პატარა მარცვლი გად-
მოვარდა.

ლამის ბინდი გადაეკრა მთელ სოფელს.
ჩვენ დღიურ სამუშაოსაც მოვიღო ბოლო.
სახლის კარები ჩავეკეტე იმ აზრით, რომ
უკანასკნელი მგზავრიც ეწია თავის სავა-
ნეს. მაგრამ ვილაქამ გვეკარნახა:
„კვლად გეხსენებათ მეფე.“
სიცილ-კისკისით მივეუგეთ:

სამხედრო მიმოხილვა

როგორც წინადაც აღვნიშნეთ, გერმანე-
თის მთავარ შტაბს, ადრევე გათვალის-
წინებული ჰქონდა ოსმალთა უკად დახე-
ვა კავკასიის საზღვრებიდან და შესაფერი
გვემაც შეიშლავა დათმობილი ტერიტო-
რიის დასაბრუნებლად შემდეგში. ამიტომ
ოსმალნი მუდამ სკდილობდნენ, ოღონდ
ნაკლები ზარალი კი მოსვლიდათ და თუნ-
და მთელი მცირე აზია დაეთმოთ, ვინა-
იდან დაკარგული ტერიტორიის ცოცხა-
ლი ძალის საშუალებით დაბრუნება შეიძ-
ლება, ხოლო უკავშირე ტერიტორიის შერ-
ჩენა კი მოუფიქრებელია. რომ სწორედ
ამ მოსაზრებით ხმამაღლად ოსმა-
ლნი ამას სხვათა შორის მოწმობას არზ-
რუმის დაცემის ამბები. ეს ციხე პერემიშ-
ლზე უკეთესად თუ არა, ნაკლებად არ
იყო გამაგრებული, მაგრამ ციხის აღები-
სას ოსმალებმა რუსებს მხოლოდ ათათა-
სი ჯარი და ცოტაოდენი ზარბაზანი ჩა-
უდგეს ხელში.

ოსმალებმა მესოპოტამიასა და მცირე
აზიის შუაგულ ვილათებისაკენ დიხიეს
და გამაგრდნენ. რადგანაც მარტო გა-
ნაგრებით არ შეიძლება მტრის შეტევის
შეჩერება, დაიწყეს მედგარი საპასუხო იე-
რიშები. ამ იერიშებით ოსმალნი ლაშქ-
რდნ დასუსტებას რუსებისას, რომლთაც
ზურგს უკან უზგზობა და ბუნების სიმ-
წიერე ამ სიციხე-პაპანებაში, ოსმალთა წარ-
მოდგენით, საქმეს გაუჭირვებდა და იე-
რიშებს შესაფერ ნაყოფს გამოაღებინე-
ბდა.

რაც შეეხება მთავარ შეტევას, რასაც
ბევრი ეხლავე ელის, ჯერ ეგრე მაღე არ
იქნება წარმოებული ეს იქნებოდა გერ-
მანეთის სტრატეგიის წინააღმდეგი: გერ-
მანულ მთავარ შტაბს აქვს ერთი გეგმა
დაკარგულ ტერიტორიის დასაბრუნებლად,
რომლითაც ის მუდამ ხელმძღვანელობდა
მცირედი შეცვლით.

გერმანელები დაკარგავენ რა ტერიტო-
რიას, მაშინვე კი არ ცდილობდნენ მის და-
ბრუნებას, არამედ უტდიან დროს, რა-
დესაც შეძლება ექნებათ ამისათვის საჭი-
რო ძალის მოკრებისა, როდესაც მოწი-

„არა, ეს შეუძლებელია.“
კარგზე კაცნი მოგვესმა და ჩვენ კი
ქარი გვეგონა. პრაქტიკა ჩაუკრეთ და ძილს
ვაბრუნდით. გვიხმო უცნობა:
„ეს მახარბელი იყო.“
ჩვენ კი სიცილ-კისკისით ვუპასუხეთ:
„არა, ქარი იყო.“
შუალამზე რაღაც ხმაურობა მოგვესმა.
ძილით გაბრუნებულთ, ქუხილი გვეგონა.
მიწამ ზანზარი შექნა. კედლები შეინძრა
და გამოვერკეთ. ერთმა ჩვენგანმა სთქვა
რომ ეტლის ხმა იყო. ნამძინარევე
მიუუგეთ:
„არა, ქუხილი იყო.“
ჯერ კიდევ ბნელოდა, რომ დაფსა და
ნაღრას დაძვრეს. გაისმა მოწოდება:
„ნუ აგვიანებთ აღსდგით!“
გულზე ხელდაქდებული, შიშმა მოგვი-
ცვა. გაისმა ხმა:
„შეხედეთ, მეფის ალაში მოსჩანს!“
წამსვე ავდგით:
„ნუღარ ვაყოვნებთ!“
„მეფე მობრძანდა, ხოლო რა გვექნა
ლაშქრები, გაჩირადნებული კანდლები,
დაფნის გვირგვინი? სად არის ტახტი მის-
თვის განმზადებული? ვაი, სირცხვილო!
ვაი თავის მოქრია? რატომ არაა მოწყო-
ბილი სასახლე, სადაა სამკაულები?
კვლად მოგვესმა ხმა:
„ამათ აფრქვეთ ცრემლს! ხელცარი-
ელი მივსალმეთ და მიწვიეთ ღარიბულ
ქოხში!“

გაღეთ ბქენი სახლისა, *დაუკრით სა-
ყვრიო! შუალამისას გვესტუმრა ჩვენი ბნე-
ლით და წყვდიადით მოკული საენის
მეფე! სქექს და ქუხს. ელვა სიმშვიდეს
უკარგავს სიბნელეს, ლაფნის ქილოფის
ნაგლეჯი დაგვიგე ეზოში! გრიგალთან

ნააღმდეგე დაარხინდესა და ზურგს უკან
ცხოვრებას ნორმალურ კალაპოტში ჩააყ-
ნეს. რა უბრატესობა აქვს ამ გეგმას?
როდესაც დაარხინდებულ მოწინააღმდეგეს
უტევს მოულოდნელად, მტრის ზურგს
უკან უდრდეს უწყსრიგობას ახდენს, რაც
პირდაპირ დაშლუველად მოქმედებს ბრძო-
ლის მსვლელობაზე დახეულ მხარესათვის.
ამას გარდა მოულოდნელი შესვლა
ნორმალურ პირობებში მყოფ ტერიტო-
რიაში უმეტეს მტრს დაფსას ანიჭებს,
ვინაიდან უკან დახევი ვერ ასწრობს ვე-
რადგან გეგმას.

ამ გეგმით ხელმძღვანელობდნენ გერმა-
ნელები სამჯერ აღმოსავლეთ პრუსიაში
და შარშან გალიციაში. ამავე გეგმის გან-
ხორციელებას ფიქრობდნ გერმანულ-ოსმა-
ლნი მცირე აზიაშიაც მხოლოდ ამას მა-
ღე ვერა სკდიან, რადგანაც საამისო
დრო დაგარეშდება, მათის აზრით, ჯერ
არ დაშდგარა. მოვიყადოთ და ვნახოთ
რას შესძლებდნ ნაოტი ოსმალნი.

შეგრჯი.

ახალი ამბავი.

ნიკო ნიკოლაძის სამხე. გუშინ,
ქუთაისში თბილისის სამოსამართლო პალა-
ტამ დაიწყო ჩვენი საზოგადო მოღვაწის
ნიკო ნიკოლაძის საქმის გარჩევა. პალა-
ტის შემადგენლობა: თავჯდომარე ა. მ.
პლავსკი, წევრები: პ. ფ. მაიგურკი და ა.
ბ. ტყერკოვსკი; ბრალდებელი: ე. ფ.
ლენდინსკი, ნიკოლაძის ვექილი კარაბ-
ჩევსკი გუშინ არ გამოცხადებულა და
დღესთვის მოვიან. დაესწრო მხოლოდ
მისი თანამეგობარი ვექილი ბ. ნიკოლაძე.
სხდომის დაწყებისას ბრალდებელმა გა-
ნუცხადა სასამართლოს, რომ ზოგიერთი
მოწმის დაუსწრებლობის გამო საქმის გარ-
ჩევა გადაედვა. წინააღმდეგი სიტყვა
წარმოსთქვა დამცველმა.

სასამართლომ უყურადღებოთ დასტოვა
ბრალდებლის განცხადება, რადგანაც იმ
მოწმეებს, რომლებიც არ გამოცხადდნ
საქმისთვის დიდი მნიშვნელობა არ ექნე-
ბოდათ. მხოლოდ დადგინეს თუ მოე-
წედა რედაქციის წარმომადგენელი და
ბევრი საზოგადოება. საქმე რამდენიმე დღეს
გასტანს.

ქუთაისის ფოსტა-ტელეგრაფის გან-
ყოფილების უფროსი, თანამათ თბილისის
საფოსტო ოლქის ცირკულიარისა, სთხოვს
ქალაქის გამგეობას გაუზგანავს ქალაქის
ტელეფონის 1915 წლის ხარჯთაღრიც-
ხვა.

რაჟის მაზრის უფროსი ატყობინებს
ქუთ გუბერნატორს, რომ გუშინწინ და-
რჯებმა დაატუსაღეს ყაჩაღთა ბრბო, და-

ერთად მოულოდნელად გვესტუმრა საში
ნელი ღამის მეუფე.

ყვავილთა გვირგვინის თხოვა მსურდა
რომელ შენ გულუკერდს აშვენებდა,
მხოლოდ ვერ შემოგვდებდა და ველოდი
განთიადს, ველოდი შენს წასვლას, რომ
მომკერობა გვირგვინის მონარჩენი შენს
სარეკელზე. ვეძებდი რიგრაზე, ვით მა-
თხოვარი, ხოლო არ მოარჩენილიყო არც
ერთი ფოთოლი.

და მერე რა ვნახე? რაღა დამჩრა შენი
სიკვარულიდან? არც ყვავილი, არც კე-
თილსურნელება და არც ქურჭელი კე-
თილსურნელებისა. დამიტოვე მხოლოდ
მოეკლავი უძლევი მახვილი, მძიმე, ვით
მეხე. განთიადი ქალწული სხივი დაქო-
ქათებს ჩემ სარეკელს. „მგოსანი“ კი
სტვენს, მეკითხება:

„დღეა კი, რაღა დარჩა შენ?“
ვაი მე, არც ყვავილი, არც სურნელე-
ბა, არც ქურჭელი სურნელებისა: ნახვი-
ლი შენი საშინელი.

განცვიფრებას ვეძლევი, რათმინდა წყა-
ლობა ესე? სად შევინახე? ადგილი ვერ
მომძიებნა, ვერ ვხიდავ სუსტი, გულში
ჩავიკრავ და გულს მიკლავს. და მაინც
გამაყობ ამ შენი წყალობით წამების ულ-
ლით.

შიში და ძრწოლა არ მიეკარებინ ამი-
ერიდან ამ ქვეყნათ ჩემ გულს-თითოეულ
ვისთანვე ბრძოლაში შენ იქნები გამარ-
ჯებული. შენ მომეცი თანამგზავთა სი-
ყვდილი, რომელს დავავიგრივინებ ჩემი
სიკრცხლით. ჩემთან არს შენი მახვილი,
მას შეუძლია შემუსროს ჩემი ხუნდები
და არა გვრძნობ შიშს ამ ქვეყნათ.
მოვიხსნი ამიერიდან ყველა სამკაუ-

ქრილია ყაჩაღი ივანე ბაქრაძე.

ს. კელას (ოზურ. მახ.) მცხოვ-
რებელმა შუამდგომლობა აღძრეს ქუთ.
გუბერნატორის წინაშე, რომ ნება დარ-
თოს გახსნან მომხმარებელი საზოგადო-
ება „მოლოდინი“.

მსახიობი ბ. ნ. ვ. გუნია თბილისი-
დან უკვე ჩამოვიდა. მას მინდობილი აქვს
მოაწყოს ჩვენი გამოჩენილი დრამატურგის
სუმბათაშვილის (იუჟენი) გასტროლები
მოაწყოს.

ოთხშაბათს, 25 მაისს, ქალაქის
ბაღში გაიმართა სერიოზო საზ. „სინა-
თლის“ სასარგებლო. კარგი ამინდის
გამო საზოგადოება ბლომათ დაესწრა.

ხუთშაბათს 2 თბათვეს ქუთაისის
ქალაქის თეატრში ჩვენი ნიჟერი თანა-
მემამულე თ დი ა. სუმბათაშვილი იუჟენი
გამართავს ფრიად საინტერესო საღამო მე-
ჯლის. წაიკითხავს ლექციას თეატრის
მნიშვნელობაზე და აგრეთვე დალატიან
ზოგიერთ სკენებს, ოტელიო მონოლოგს
„სენატის წინაშე“ შექსპირიდან, ოსტრო-
ვსკის ისტორიულ ქრონიკიდან ცრუ დიმი-
ტრი და ვასილ შუისკი, მიკოვის პოემა
და კლერმონის ტაძარი. ბილეთები დღეი-
დანვე იყიდება თეატრის კასაში.

ბანის რეზინაგულთა საუ- რადგომი.

დასასრულია ისაღ „სამსობა“ № 364.
ჩვენ საზოგადო ინტერესს ის კი არ
შეადგენს, ბატანებო, რომელიმე მემ-
ამულემ ბანკის გირაოთი ბევრი ფული აი-
ღოს—და თან ბანკიც მოტყუვდეს და
ზარალში ჩავარდეს. ჩვენი სურვილია, ეს
ჩვენი მიწა წყალი ჩვენი სიმდიდრე, ჩვენი
მანდულობა ჩვენს ხელში, ჩვენის ბანკის
სასარგებლოთ დარჩეს. ამრიგათ ჩვენ ავი-
შორებთ თავიდან უცხო ელემენტების
შემოსევას და მამულიც ჩვენს ხელში დარ-
ჩება.

ჩვენი ბანკისა და შეიქვის მწარმოებელთა
მართველობებს რომ თავიდან მიეღოთ
ყოველგვარი ზომა, საზოგადოებისა და
მთავრობის დახმარებით, ეს ჩვენი მარგა-
ნეიანი აღივლები ბანკს შეეკრება ისე,
როგორც უცხოელებმა ჩვენგან მეოცედ
ფასად შეიყიდეს, ეს სიმდიდრე ისევ ჩვენ
და ჩვენს ქვეყანას მოგვხმარდებოდა და
თვით ბანკსაც დიდთ გააძლიერებდა.
მაგრამ ვინც ჩვენში გავლენიანი პირები
არიან, ან ვისაც ამ საქმის პირდაპირი
მზრუნველობა აწევს კისერზე, შომა არ
მიტღეს, არც რაიმე იფიქრებ და საქმე ისევ
უნუქვებო მდგომარეობაშია. მე და კაკა-
ბაძემ ბევრიც მოვიწადინეთ ამ კრებაზე,
მაგრამ, როგორც ზევით ვსთქვით, სა-
კითხი მიფუჩქდა და არა გამოვიდარა.
დარწმუნებული ვარ, რომ ბოლოს საქმის
გარეშება ყველას დაარწმუნებს, რომ

ლებს. ჩემი გულის მეუფეო, აღარა ვარ
ისეთი მორცხე, ნახი ქალწული, არ გე-
ლოდები, აღარ დავაფრქვევ ცრემლთა მა-
ხილი მიწყალობე—აღარ მჭირია სამკაუ-
ლები.

თვალწარმტაცია ძვირფასი თვალებით
მოქედილი შენი სამაჯური და მხატვარ-
ული ფერადებითაა შეხამებული. ხოლო უმ-
შენიერესია შენი მახვილი, მისი მოე-
ღვარე პირი, რომელიც სამოთხის ფრინ-
ველის—გაშას—გაშლილ ფრთას ემსგავ-
სება და რომელიც დილის სხივები ეალე
რსებთან.

თრთის იგი, ვით სიკოცხლის უკანას-
კნელი სხივი ელვარებს,—ვით მყობადის
წმინდა ალი, რომელიც მთლიანათა ნთქას
ამ ქვეყნით, ძლიერ ამაო აფეთქებას.
უფიერფასესია შენი სამაჯური მისი ფე-
რადი თვალ-მარგალიტით; მხოლოდ მახვი-
ლი შენი, ელვა-ქუხილის ბრძანებულთა,
დაჯილდოებულია ისეთი თვალწარმტაცი
მშვენიერება და ბრწყინვალეობით, რომ არ
შემწევს ძალი თვალი გაფუშტრო და ვი-
ფიქრო მახე.

არა მითხოვია-რა; ჩემი სახელიც არ
მითქვამს შენთვის. ვიდექ მღუშარე, ოდეს
მშორდებოდი.

წყაროსთან ვიდექ, ხის ჩრდილოში და
საგვ კოცებით სახლში ბრუნდებოდნენ
ქალწულები.

მისმობდნ ივინი „შუადღე მოახლო-
და უკვე, წამოდი ჩვენთან“. მწარე ფიქ-
რებში გართული, მე მაინც ვიდექ და
გელოდი.

არ მიგრძენია, როგორ მომიახლოვდი.
მშენვას მოეცვა შენი სახე, დაქანცული
იყო შენი ხმა, ოდეს გამოგმხმარე:

ჩვენ მართლები ვიყავით, მაგრამ ვერაზო-
იქნება თითებზე კენიანი. ეს საკითხი იმ-
დენათ სასარგებლოთ მიმჩნია, რომ ყველა
უნდა გავიმეორა: დიდად წყნარად ვი-
ნებულთა კრება, რომ მართლწიანად აი-
გილების დაგირავებდა ქუთაისის კასაში
ბანკს შეეძლო თავის ხელში მოექცია
კითაურის მარგანეკიანი ადგილები, დაე-
არსებია ერთი საფაქრო სახლი, შეიქვის
ფასიც, თავის სურვილისამებრ, შესაფერისი
გამოცხადებია. ამით კი, ყველა ისარ-
გებლებდა, როგორც მემამულე, ისე მეშ-
და მთელი გუბერნიის მცხოვრებნი, გა-
ნურჩეულად წოდებისა. რადგან ამ ზღვა
სიმდიდრით განა ცოტა რამ საქვეყნო,
საერო საქმე გაკეთდებოდა!

მაგრამ, თუკი ჩვენ ჩვენს თავს წინააღ-
უდგებით, ჩვენთვის კარგი საქმის გაკე-
თებას არ ვისურვებთ, მაშინ რა ქნან ან
იმ პატივცემულმა პირებმა, რომლებიც
გაკვირვებით შემოგვეჩვენებოდნ და ფიქ-
რობდნ, უთუოდ იმ საიდუმლოების ახ-
სნას, თუ რატომ გვინდოდა ერთ მხარეს
ჩვენ კითაურის რაიონის მცხოვრებ
მემამულეთ და მრეწველთ, რომ ჩვენი
მამულები, ბანკის ხელში შესულიყო, და
მეორე მხარე კი წინააღმდეგი გახდა ამ
მოსაზრებისა.

მე მგონია, საკმაოთ დავასაბუთე ჩემი
აზრი. ჩემი გულწრფელი სურვილი იყო
მხოლოდ ჩვენი სიმდიდრე ჩვენს საადგილ-
მამულთ ბანკის ხელში დარჩენილიყო და
ორნაირი სარგებლობა მოეტანა როგორც
თავისთვის, ისე ხალხისთვის. და თუ ეს
საკითხი ბანკის რწმუნებულთა კრებამ ამ
საუკეთესო მომენტის დროს ჯეროვანად
ვერ გადასჭრა, კვლავ მაინც ვიყოთ მო-
მზადებული, ყოველივე მხარე საკითხისა
კარგათ გავითვალისწინოთ და შემდეგ ისე
გადავსდგათ ესა თუ ის ნაბიჯი.

ამას მოითხოვს ჩვენგან არა მარტო მარ-
განეკის საქმე, არამედ სხვა ბევრი
მრავალი საჭირობოროტო საკითხი, რომე-
ლიც ხშირად ჩვენი დაუკვირველობის გა-
მო ცუდ გადაწყვეტილებას ღებულობს
ჩვენსა საზარალოდ.

გვალ. წერეთელი.

ახალი ომის წინ.

ვინც უკანასკნელ თვის განმავლობაში
თვალყურს ადევნებდა ჟურნალ-გაზეთებს,
ის დარწმუნდებოდა, რომ ამა თუ იმ ომს
მანცა და-მანც დიდი ხნის სიკოცხლე დარა-
ჟუნებია. ეხლა ზაფხე ისე ლაპარაკობენ
როგორც რეალ, ადვილად შესაძლებელ
რამეზე და ეხლავ შეუდგენ სახელმწიფო-
ები იმ საკითხების გამორკვევას, რომლე-
ბიც დაკავშირებულია ზაფის ჩამოგდებას-
თან. ყველა ემზადება და ირზმება, რათა
ღირსეულად შეხედეს იმ დღეს, როდესაც
კვლავ შეეძლება მუშაობის განგრძობა ნორ-

„მგზავრი ვარ, ვინაზოა წყურვილით.“
სწრაფ გამოვერკევი და გასვი წყალი ჩემი
საწყაულოდან. ჩვენ ზევით ხის ფოთოლნი
შრაილებდნ; გუგული მაინც იძახოდა
შორს, ქალაქში, ყვავილნარათა საამო სუ-
რნელება მაინც ეფინებოდა არე-მარეს.

ოდეს სახელი მკითხე, სირცხვილით ხმას
ვერ ვიღებდი. მართლა,—ისეთი რა ვი-
მოქმედე, რომ ვერ დამიფიქრე? ხოლო
მოგონება, რომ წყალი გასვი და მოიკალ
წყურვილი, იცოცხლებს ჩემს გულში და
სინაზით აავსებს, მას მოახლოებულია
შუადღე, ფრინველთა ხმაშიც დაქანცუ-
ლობა ისმის, ფოთოლნი შრაილებდნ ჩემ
ზევით, მე კი ვიზიარ და ფიქრებს მივცე-
მივარ, მივეცემივარ ფიქრებს.

დაქანცულა შენი გული, წამოამებს უძი-
ლობა ემჩნევთ.

ნუ თუ შენამდე ვარ არ მოულოწევია იმ
ამბავს, რომ ეკალ-ნარათა შორის მეფურ
სხივს აფრქვევს ყვავილი? გაიღვიძე, გაი-
ღვიძე! ნუ კარგავ დროს!
მოკნევილი ბილიკის, ბოლოს, ქალწუ-
ლებრივი სიწილის ქვეყანაში, მარტო-მა-
რტო ზის ჩემი მეგობარი. ნუ აცდუნებ.

გაიღვიძე, გაიღვიძე!
რა იქნება, რომ ცა შეძრწუნდეს შუა-
დღის პაპანაქებით? რა იქნება, რომ გა-
ხურებულმა სილამ გაშალოს წყურვილის
მოსასხამი?

ნუ თუ შენი სულის სიღრმეში არ მო-
იძებნება სიხარულის ნაპრქალო ნუ თუ
მოგზაურის ქნარი არ ახმაურდება თითო-
ეულ შენს ნაბიჯთან წამების ტკბილი
მუსიკით?

აი, რა დიდი ჩემში შენი შეება-სიხა-

ქართველ ებრაელებს!

დასასრული იხილე „სამშობლო“ № 364

ბ. ბაზოვი მოგვწოდებს ჩვენ, ქ. ებრაელთა ახალგაზრდას, შევევრთოდეთ, შევეკავშირდეთ, მოვაწყობოთ საკუთარი ორგანიზაცია, რითაც შეძლება გვექნება, სათანადო პასუხი გავსცეთ ჩვენს მტერსა და ნიჟარს, დამცველსა და გამცემს; ასეთი შევრთება-შეკავშირება მოგვცემს საშუალებას, პატივისცემით ჩვენს პატივისცემულს, მტრობა გავუწიოთ ჩვენს მტერს, დავებმართო ვინც ღირსი დახმარებისა და ჩვენც დავებმართოთ ვის უფროდებოდეს ჩვენ დავებმართოთ. წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენი არსებობა ყოველდღე შეუძლებელია, მაშ, გავახილოთ თვალში, გადავხედოთ ახლანდელ რთულ ცხოვრებას და ჩვენთვის ნათელი გახდება ის, რასაც ასე ბევრითაღ ჩაგვიჩინებს ეს პატივცემული პირი.

ახლანდელმა უმავალითა ომმა არა თუ ჩვენსათანა პატარა სუსტი და უსუსური ებრაელები, არამედ ბუმბერაზი სამეფო და ქვეყნის მმართველ-მპრობელნიც კი, ღირს საგონებელში ჩაგდება, და, რა საკვირველია, რომ ჩვენ არათუ დავიკრებულნი და დამფრთხილები ვიქნეთ, არამედ შევინებულნი და დამფრთხილები, რადგან ჩვენ თვით კარგათ ვიცით ჩვენი ავლადი-ღება, ჩვენი ეკონომიური და პოლიტიკური მდგომარეობა.

პოლიტიკური მდგომარეობა რომ სხვა გვიწვევდა და ახლაც სხვა გვიწვევს, ამისი უარისყოფა არ შეგვიძლია, მაგრამ ახლა რომ თავისი თავი უპირის კაცს და შენველი მოგვხდეს, რაღა სასაყვედურო გვექნება! და რომ კიდევაც მოგვხდეს და მდგომარეობა გავიწიოს, განა ღირსნი ვიქნებით ასეთის მდგომარეობისა ჩვენ რომ ხელდაკრეფილნი, პირდაღებულინი და პირში წყალდაგებულნი მათ მივაჩერდეთ და გამაღებულ სტოლზე ფეხი მაგრათ მოვირთხოთ?

ეკონომიურათ რომ ჩვენი მდგომარეობა განსაღებელია, ვერც ამას უარყოფთ. ჩვენი არსებობის ერთადერთი წყარო მხოლოდ დეპრობა მრეწველობა და თუ ამასაც კარგათ ჩავუყვარდებით, ამ მხრითაც განსაღებელი მოგვედოს; ეს ერთადერთი წყაროა ხელიდან გვეცლება, რადგან, როგორც ყოველგვარ-საქმეში, უკეთესი ტენიკური და ეკონომიური მომზადება თავიდან ერის ნიჭითგადა გილონიერებისა და ჩვენ კი აქაც სუსტი ვართ. მიწა-წყალი ჩვენ არა გვაქვს, რომ მეურნეობას მოვიკიდოთ ხელი. და კიდევაც რომ გვექონდეს, გვაქვს კი საამისო მომზადება და ცოდნა, რომ მეურნეობით ჩვენ ვიარსებდეთ?

ყოველივეს თქმა და ყოველივეს დაწერა, რაც ჩვენ გავალია და რაც გვესაქირობა, ყოველდღე შეუძლებელია. ხოლო ეს ერთი რამე კი უნდა ვსთქვათ, რომ ყოველგვარი არსება თავისი მოვალეობის ასრულებისთვის არის გაჩენილი, და ჩვენც ჩვენი მოვალეობა გვაქვს, რომელიც ჩვენი აუცილებელია უნდა ავასრულოთ. სამწუხაროა, ეს დღითიდღე მცდება ხშირად გვეწყდება და არ ვასრულებთ. ღმერთმა რომ გვაპატიოს ეს დანაშაული, კაცი არ გვაპატიებს და სასტიკათ დავგვას; ჩვენი მოვალეობა კი როგორც ღვთისა და ჩვენი თავის სასახლო და პატივით მოვალეობა, აგრეთვე ჩვენივე მოძმე მეზობელთა პატივისცემა და თანაგრძნობით მოპყრობა, კიბისა და ღიბის შეერთება და საერთო საქმეში საერთო შრომისა და ენერგიის დახარჯვა, თორემ ყოველთვის თავზე არავინ დავისვამს, ხელზე, კაცის აღარ გვიგორებს და ჩვენც მოგვითხოვენ ჩვენი მოვალეობის აღსრულებას, ანგარიშის გასწორებას და მაშინ, თუ ჩვენი მოვალეობა შესრულებული არ გვექნება, დავგმობენ. გავგრიტავენ და ეს კი არა თუ წაწყემდა და დავჯოჯოხეთი იქნება ჩვენითვის, არამედ უარესი სასჯელი და რომ არცერთი ეს არ დავგმობათ, საჭიროა დავიკრებოთ, დავიკრებოთ, ძალღონის მოკრება მართლმორწმუნეობისა და სინიდისიერების აღდგენა. ურწმუნეობისა და უსინიდისიობის განდევნა და დამოკლება, მძიმე-ერთობა, ამხანაგობა, ერთმანეთის გამტკობა, სხვისი პატივისცემა და თავის თავის ანგარიშისა და ფასის დადება, ყოველივე ეს შეიძლება არა იმ გზით, რომ ჩვენ ძველებურათ და ჩვეულებრივთ გავცეთ ჩვენს დამღუბელ ცოცხლათ შემკმულთ, არამედ იმით, რომ ჩვენ უნდა შევევრდეთ, დავიკრებოთ მოგვწყობოთ ჩვენი საკუთარი ხალხური ორგანიზაცია, როგორც ბ. ბაზოვი ბრძანებს, საერთო და საუკეთესო გზა და გამოვარკვით ჩვენი მდგომარეობა, როგორც შესაძლებელი და უკეთესი იყოს ისეთი გზა და ისეთი

მიზანი დავისახოთ და გავიხადოთ ჩვენს მოვალეობათ.

შეიძლება ყოველივე მან მოითხოვოს ჩვენგან ბევრი რამ, მაგრამ თუ ჩვენ გვსურს ჩვენი მდგომარეობა გავუმჯობესოთ და მთლათ წყალმა და მეწყერმა არ წავლევას, თუ გვწამს ჩვენი სინიდისი და ღმერთი, თუ გვიყვარს ჩვენი თავი და ჩვენი მომავალი თაობა, ყოველივეს ჩვესძლებთ, ყოველივეს ავიტანთ და ყოველივეს გავაკეთებთ, რადგან ყოველგვარსკუთხლსაქმეს, ყოველთვის ღმერთიცა და კაციც ეწევა, ეხმარება.

სიტყვას საქმე უნდა და ამისთვის მეც მზათ ვარ ვემსახურო ამ საქმეს, წვერათაც ჩავეწერო და აგრეთვე ჩემსავე პატარა სოფელში მყავს და საქმის თანამგრძნობი 20—30, რომელნიც მზათ არიან პირველ მოწოდებისათანავე წვერებთანაც ჩავეწერონ და ყოველგვარი შრომაც იკისრონ.

იმედია, რადგან დღით მოწვეულ პატრიცემული ქართული პრესა სიამოვნებით უთმობს საპატიო ადგილს ჩვენს შესახებ წერილებს და ყურადღებითაც გვეპყრობა, აწიკ არ მოგვაცლებენ მფარველობას და მოწყალეობას და ამით საშუალება გვეძლევა ჩვენი აზრი გამოვსთქვათ მათის პატივცემულ პრესის საშუალებით, ჩვენც ვეცადოთ ვისარგებლოთ მათი ასეთი გულუკეთილობით და ვსაც რაიმე სათქმელი აქვს და ანტერესებს ეს საქმე, თავისი აზრი გვამცნოს.

კი შეგებდა კრიტიკულათ მოქცევის, ეს კი მაღნებელი უნდა იქნეს, რადგან მე მხოლოდ საქმის ამოძრავება და დაწყება მაინტერესებს და არა მისი რომელიმე პროგრამა. და როცა საქმე მკვიდრ ნიადაგზე დადგება, ყოველივე სამართლიანი კრიტიკა აუცილებელი გახდება, რომ უფრო კარგათ და სათანადოთ მოეწყოს ჩვენი საქმე როგორც ქართველ ებრაელთა, ისე მის მეზობელ ერის საკეთილდღეოთ.

იღ—ა. კრწანთი.

გურიის მასწავლებელთა კრება ქ. ოზურგეთში.

(შემდეგი იხ. „სამშ.“ № 360).

კრება იხსნება ორშაბათს, დღის 9 ს. გასარჩევია შემდეგი მორიგი კითხვა: საზოგადო სასწ. ნიჭიერების შესახებ.

ბ. თოთაბაძე—გურიის სახალხო მასწავლებელთა კავშირის გამგეობამ აუცილებელ საჭიროთ სცნო დაარსება სამაზრო სამოსწავლო წიგნების მალაზიისა, რომ მასწ. საშუალება მქონდეს, რაც შეიძლება აღრე, მიწოდოს მოწაფეებს სამოსწავლო ნიჭიერება და მით ხელი შეუწყოს სწავლა განვითარების წინსვლელობას სკოლებში.

ა. ცინცაძე—ყოველდღე შეუძლებელია დღე განდელ პირობებში ასეთი საქმის სისრულეში მოყვანა. ჩვენ არა გვაქვს არავითარი თანხა და არც შეგვიძლია ჯერჯერობით დავაარსოთ ფონდი ამ მიზნისათვის, ვინაიდან ჩვენ ბევრი სხვა მდგომარეობა გვაწუხებს—რის გამოც ეკონომიურ კრიზისს განვიცდით.

ს. წაქაძე—გადაიდგას დღითიდღე, რომელიც ამ მოკლე დროში უნდა ავიღოთ, 25 მან. თითოეულ მასწავლებელს სავან და მით დავაარსოთ ფონდი, ხოლო ამასთანავე თუ ეს თანხა არ იქმარება—მაშინ ვსთხოვოთ მთავრობას, რომ დახმარება ამოგვიჩინოს ამ საქმის სისრულეში მოსაყვანათ—ეს მით უფრო, რომ კანონის ძალით, თითოეულ სკოლას შეუძლია სესხათ აილოს მთავრობისგან დაახლოებით 115—150 მ.

ა. ცინცაძე—კვლავ ვრცელი განმარტებით იმეორებს თავის წინანდელ წინადადებებს და ამტკიცებს, რომ თანამედროვე პირობებში ყოველდღე შეუძლებელია სამაზრო მოსაყვანათ—ეს მით უფრო, რომ კანონის ძალით, თითოეულ სკოლას შეუძლია სესხათ აილოს მთავრობისგან დაახლოებით 115—150 მ.

ბ. თოთაბაძე—ამაზის—გამგეობამ საჭიროთ სცნო დაარსება სამაზრო პედ. წიგნსაცავი დამოუკიდებელი მთავრობისაგან, ე. ი. იქ იქნება ისეთი პედაგოგიური წიგნები, რომლებსაც ჩვენ ამოვიჩვენოთ.

ს. წაქაძე—ამაზის, რომ ისეთი ტიპის პედაგ. წიგნსაცავის დაარსება, რომელიც გვაუწყა ბ. თოთაბაძემ შეუძლებელია. ამის ნებას მთავრობა არ მოგვცემს, და ამისთვის საჭიროა მთავრობის შეთანხმებით გავსნათ წიგნსაცავი. ხანგრძლივი კამათისა და აზრთა გაცვლა-გამოცვლის შემდეგ კრებამ ერთხმად გადაწყვიტა, რომ სამაზრო პედაგოგიურ წიგნსაცავის დაარსების საკითხი მომავალ კრებამდე გადაიდგას გაურჩეველი.

ეკსპერტისების მოწყობის შესახებ თავგამგეობისა ბ. თოთაბაძე ამბობს, რომ აუცილებელი საჭიროა ჩვენი ქვეყნის შესახებ და სხვა პროვინციისა და დამატარებლისა და ქართულ ზნე-ჩვეულებების განმარტა შესწავლა, რადგან თითოეულს ჩვენგანს უწევს ამ საგანზე საუბარი თავის მოწაფეებთან.

ჩვენსუნივე საჭიროთ სცნობს ეკსპერტისა მეცნიერული ხასიათის დარჩეს, მოწვეულ იქნას მცოდნე პირი—ან ეთნოგოსი ქართულ კულტურულ მოყვარულსა ბ. გამოგზავნონ მცოდნე პირი.

ბ. რამაშაიას წინადადებათ—ეს საკითხიც უსახსრობის გამო ხმის უმეტესობით შემდეგისათვის გადაიდგა.

შემდეგი მორიგი კითხვა იყო: საგუბერნიო კავშირის საპატიო წევრის ბესარიონ ფარცხვანიას კავშირიდან დათხოვნა. ეს საკითხი პირველად ბევრისათვის გაუგებარი იყო, მაგრამ, როცა თითოეულმა დაწერა ლეტიონი აუხსნა კრებას ფარცხვანიას ვინაობა და მისი განაშაულობანი, მაშინ ბევრი თავისთვის გაიძახოდა: —ჩვენ ხომ მსახულები არა ვართ; რომ მათი საქმე გამოვიძიოთ; როცა დამატყუნებენ მაშინ დავითხოვთ წევრობიდანა.

ბ. რამაშაიას წინადადებას იძლევა ფარცხვანია დათხოვნილი იქნას საგუბერნიო წევრობიდან იმ დრომდე, ვიდრე თავს გაიმართლებს. ხმის უმეტესობით საბაშვილის წინადადება გავდა.

შემდეგმა მორიგი საკითხმა—ზნეობრივი მა მხარემ მასწავლებლებისამ—უფრო მწვავე ხასიათი მიიღო.

ბ. თოთაბაძე—საჭიროა ამ თავიდანვე სათანადო ყურადღება მიექცეს მასწ. ზნეობრივ მხარეს. მე მეგონა საჭიროა დეფარული კენჭის ყრით გამოიკრება დამაზნე პირები, მოხდეს კანონიერი და მიუდგომელი გაშვება ამის შესახებ და შემდეგ ბრალდებულნი ეუწყოს საზოგადოებას.

სტულ. ა. უშვერძე—ნება მომეცით კრებას გავაცნო ერთი მასწავლებლის ღირსეული მოქმედება—სახელსა და გვარს არ ვიტყვი, არამედ „მასწავლებლის“ სახელით ვილაპარაკებ.

ს. რამაშაიას უზრუნველად მიიჩნია ასეთი ლაპარაკი უშვერძისისა, მით უფრო, რომ ეს საკითხი უფრო გამწვავდება და მეტს ღრის წავაზრთმევს. ამის შემდეგ კრებამ გადაწყვიტა: თითოეულმა მასწავლებელმა ამ მოკლე ხანში აცნობოს გამგეობას წერილობით შემწხეული მასწავლებელი და აღწეროს წერილში ბრალდებანი შემდეგ გამგეობა გამოიკვლევს, თუ რამდენათ მართალი იქნება ესა თუ ის მასწავლებელი და მომავალ კრებასაც გამოუცხადებს. კრება ეთანხმება რამაშვილის წინადადებას. სამღვთო სჯულის სწავლების შესახებ საკითხი გადასდეს გასარჩევან შემდეგი კრებისათვის.

კვლავიტყვი.

სურამ-საშურის ამაზრზი.

მთელი ზემო ქართლას უმთავრესი საჯარო ცენტრად სურამ-საშური ითვლება.

მეჩვენება ამ დაბების ბუჩქს თავისი მთავარად, ამწვანებულ მანდარ ველებით და განსაკუთრებით თავისი საუკეთესო ჰაერით. ვეფადათვის ცხადია, რომ თანამედროვე უმაღლესი თმის ძირიან-ბუდასთან აფორთაქა თითქმის უგულა მურუგუდო სოფლის ცხოვრება, რის წყალობით თავი იჩინა ათასგვარმა ბუნებამ და მთელმა გარემომ. მაგრამ გააღება იგუბი სპეციალად, გარემოს მხრივ სხვადასხვა სივრცეშია ფართო გაშალა და უფროდესი საზღვრის გაშლად, დღეს მთელი ცხოვრება მისი გაშლად და ხაღის ბატონათ ის გააქცეულა, ვინც იუფს ატრიალებს, ვისაც მუშა ხაღის ბუდადობა სჯულს დაუტყობს და ზარბაზნულ ცხოვრებას ეწევა.

აი, ამ მოვლენამ ხაღის შკაფიერებისა, მკვდარი შკაფიერებისა და საერთო ძალით შესაფერავი ტიპისა ეწევა მის წინააღმდეგ, ახსენებენ ეგულა დაბა-სოფელში მომხმარებელ კომპარტაჟებს, ფურცებს, სკრედს, ამხანაგებისა და სხვა. კრებით ამ საერთო მკაის ტე-

მის არც სურამ საშური ჩამოტყნია. საშურში დაარსებულ იქნა კომპარტაჟი „ცხოვრება“, ფურცე. თუ რა საერთო მოუტანა ჰაერსა კომპარტაჟმა საშურის საზოგადოებას? ამასე შემდეგ მოვასწავნებ შეთხვედრას...

დაბას უმთავრესი სუფიერ საზრდოს შეატენს სამთავროდ და თეატრი, და უგულა; ვისაც სოფლისათვის გულა შეატევა და მასე ზარბაზნის, სხვაობრივად ველებულია ზედი შეუწყოს მის მოღონებებს და სასურველ ნიადაგზე დაეწივას. განვიხილოთ კერძოთ ესენა სურამსა და საშურში სურამის დამ საზოგადოების მოქმედების განწყება სქემურად მიმჩნია, რადგან მასე საგამოდ ითქვა ჩვენს დღიურ ცხოვრებაში (თან. აზრთა აზრთა). სურამის სამთავროდ კა, ჩვენის აზრით, მარტა საზღვს ატარებს და თავის მართვასთან დახმადე ვერ ასრულებს, ამასი დამოუკიდებელ ეგულა ის, ვინც იდის დასვლა კერძოთ მისი არსებობა—მოქმედება. სამთავროდ კარგით, უმეტეს დროს, გამოხურულია, თუ დღესეუ კავდეს, მაგიადა ადამიქდის მტვერ გადაურდეს გაზეთების შესვლით, მუშე მასეზი: ალაჰმა უწყის!..

ნუ თუ ასეთ ეგულად დაბას, სადაც მოწინავე ეგულსტები ცრათ თუ ბეგრად მთაბეგრას, არ შეუძლია სამთავროდის შესასვლელსა საზოგადოებას მანდა და მანდა არც ასე დაქვეითებულია მტერადურად, როგორც მაგალითად სხვა ქართლის დაბა-სოფლები, რომ ერთადერთი სამთავროდ ვერ შეიხსოს! რათა აისწივას ასეთი ინტეგრირებაში სამთავროდისადმი? მოგვსენებთ: თუ გულად გულდის, ჰადა ორევე სჯულით იქნება; და სურამის საზოგადოებად რომ თანაგრძნობით ეკიდებოდეს ასეთი სიმამრთა დაწესებულებას ერთი კი არა, სამს შემეხურ სამთავროდის შეიხსავდა. ცნობილია, როდესაც სხეული დაუძღვრება, ეგულადეუ ავადმოფიება მასში ავადმად იკედეს ფეხსი. სწორედ სხვა სჯულით ორი დაგნობა, თავგამოდებული მზრუნველობა სამთავროდის, სანამ ცრატადენი სჯული ეკიდე შენჩენია, რომ ცრატადე დაუძღვრებულა ორგანიზმი სჯულმადე არ დამაღოს. ამიტომ მოგუწოდებ სურამის მოწინავე ზართ და თვით სამთავროდის წიგნისეულებს—მოაწივონ საზოგადოებას, აიხიონ სხვა გამგეობა, რაც შეიძლება მეტი წვერები შემატებინ თავის გარშემო, რომ მჭიდრო ნიადაგზე დაეწივან სამთავროდის ბედი-ბედა.

(დასასრული იქნება).

მუშაობს ხარისხის მაღალეული წყლის ძმ. მორაგულაპამების საამაშენალო

ა ბ ა ნ ო.

აბანო მდებარეობს მალაზ. ბუნებით შემოქმდი მთის ჰაერზე და, როგორც ნამდვილ გამოირკვა, კურნავს მრავალ სხვადასხვაგვარ ავთომოვობას: ქარებს (რემატიზმს), სხვადასხვაგვარ მუწუქს, საფხევილოს, ნერვების სისუსტეს, ჩაყლილ ციგებს (მალარია), კუჭის ტიკილს, ვენერიულ ავთომოვობას, ეგზემას, სისიენეს და სხვა. წყალი მიიღება ცივი და თბილიც. ზრესილში იმყოფება მუდმივი ქვიში, სადაც მზურეულს შეუძლია მიმართოს დარბევებისათვის. არის სუფთა საკუთარი ვანები, სუფთა ბინა და სასმელ-საქმელი. ფანები ყოველივენი ძლიერ ზომიერია. აბანო მდებარეობს საღვთო „სერნია ვილში“. ზრესილში საღვთოა მატარებლის გასაჩერებლოთ, ს. დ. გურიიდან 150 საყვანია აბანომდე. ქუთაისის საღვთებ მოითხოვთ ბილეთები საღვთო ზრესილის „სტანცია სერნია ვილის“. ქუთაისიდან მატარებელი გადის დილით და ბრუნდება საღამომდით.

სიფილისი.

ყოველ მის სტადიაზე წარმატებით რჩება გაუმჯობესებულ ფრანგულ ქ. **დამპიზის კამპარაბის** საშუალებით.

სიფილისის მოსარჩენათ ხმარებულ საშუალების უმნიშვნელო მოქმედებას იმ დისკონფიდა მთავს ავთომოვობა, რომ წამლობას თავს ახეობენ და ამით თავის თავს მწვავე შედეგების სიფილისში ავადმად: სიფილისის ბაცილები, მძაფრდებიან რა ავთომოვობის სხეულში, შხამეგს მთელს ორგანიზმს სსამაში შხამით, რომელიც იწვევს ზრატრესიულ სიფილისს, სხეულის სრულიად დაშლას. მხოლოდ რადიკალური და ქერტეული წამლობა სიფილისის წინააღმდეგ ათავსიუფლებს ავთომოვობის სიფილისის წინააღმდეგ.

კამპარაბი ემ. დამპიზის ცნობილია ქვიშისაგან შეუდარებელ საშუალებათ სიფილისის წინააღმდეგ მხინურდელ წამლობის დრთს.

პრეპარატი ქქ. დეკუზის სრულიდ სიფილისის ბაცილებს და სქემნდს შხამისაგან სხეულის ეგულა ნაწილს.

პრეპარატი ქქ. დეკუზის სიფილისის ბაცილებს, ჩირქის დენას გეგმს და შხამს რომელიც სიფილისისაგან არის გამოწვეული, სიფილისის ბაცილებს, ფეხების ავთომოვობას, ზურგისაგან, უძალიბას, მესიერების, მუდგელობისა და სხვისი სისუსტეს.

პრეპარატი ქქ. დეკუზის დიად სისხლს უწყებს ავთომოვობს და ამოტყის მის ხორხამდის და მთელი ორგანიზმის ზრატრესიულ სიფილისს. სიფილისის ბაცილებს და მთელი ორგანიზმის ზრატრესიულ სიფილისს იუიღებს ქ. ქუთაისში მხოლოდ „ზრატრესიულ მედიცინის და ბორატრეის“ განყოფილებაში ქუთაისში **ა. ნ. შამპარაბილის** საავთიქა მძაზიანში, გიშხიის ქუჩა, თეატრის ზინდაში.

ფასი ერთი კოლოფისა 6 მანეთი, წამლობის მთელი კურსისათვის სკარდა 3—5 კოლოფი.

პოპულარული გროშურა იზაზენიბა უზასოთ.

9 — (ქლოფი)